

valget, som er at sikre kvaliteten af afgørelser på natur- og miljøområdet?

Svar:

Jeg kan bekræfte, at kommissoriet fortolkes således, at kvalitetsstyringsordningen ikke direkte omfatter bestemmelserne om VVM og landzonesager.

Dette betyder naturligvis ikke, at opgaverne efter planloven ikke også skal varetages fagligt forsvarligt. Det samme gælder anden lovgivning, som spiller sammen med reglerne i natur- og miljølovgivningen. I forbindelse med kvalitetssikring af behandlingen af sager efter natur- og miljølovgivningen, der hænger tæt sammen med behandlingen af sager efter anden lovgivning, herunder planloven, må denne sammenhæng selvsagt fremgå.

Jeg kan i øvrigt henvise til svaret på spørgsmål 8.

Spørgsmål 22:

Hvilke interesser lægger miljøministeren til grund for statslige indsigelser i forhold til kommuneplanlægningen?

Svar

Miljøministeren skal efter lovforslaget fremsætte indsigelser over for et forslag til kommuneplan, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underordnet betydning. Udtrykket overordnede interesser dækker over forhold, som har interesse ud over kredsen af en kommunes indbyggere og typisk også har interesse for kommende generationer. Der kan f.eks. være tale om at opfylde internationale forpligtelser til at beskytte særlige naturområder, tilgode behøvet for rent drikkevand nu og i fremtiden eller varetage andre statslige sektorinteresser som landbrug, trafik og kulturmiljø. Det kan således også være en overordnet interesse at sikre energi- eller trafikforsyning for en del af landet, eller at der ikke placeres støjfølsomt byggeri inden for støjkonsekvenszonen omkring forsvars skyde- og øvelsesaktiviteter. Det er ligeledes en overordnet interesse, at regler og beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller regionplanretningslinjer, der efter lovforslaget er tillagt retsvirkning som bindende regler efter § 3, overholdes.

Endelig kan en statslig myndighed, ligesom det er tilfældet i dag, fremsætte indsigelse mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som myndigheden varetager.

Spørgsmål 23:

Kan de regionale udviklingsråd i praksis nedlægge veto mod kommunale planer, og hvordan er den juridiske og praktiske procedure herfor, herunder information til organisationer og interessenter og deres indsigelsesmuligheder?

Svar:

Efter lovforslagets § 1, nr. 33, (§ 29 a) kan Regionsrådet gøre indsigelse overfor forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner (men ikke lokalplaner), hvis planforslaget er i strid med den regionale udviklingsplan. Indsigelser skal være begrundede. Miljøministeren skal underrettes om indsigelser.

Hvis der fremsættes indsigelse kan planforslaget først vedtages endeligt, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer. Uafklarede spørgsmål kan af parterne indbringes for ministeren.

Det fremgår af bemærkningerne, at Regionsrådets indsigelse skal være båret af overordnede hensyn til regionens samlede udvikling, herunder hensynet til regionens bæredygtige udvikling.

Det forventes, at der efter indsigelsen er fremset optages forhandlinger mellem parterne om ændring af planforslaget.

Det følger af lovforslagets § 1, nr. 30, (§ 27, stk. 2), der erstatter den nugældende § 27, stk. 3, at der i forbindelse med den endelige vedtagelse af planen kan foretages ændring af det offentliggjorte planforslag. Berører ændringen på væsentlig måde andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af planen ikke ske, før de pågældende har fået lejlighed til at udtale sig. Ved væsentlige ændringer skal miljøministeren have lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor.

Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt planforslag skal dette offentliggøres efter reglerne for nye kommuneplanforslag.